

EGYSZÓLAMÚ

Bartók Béla emlékének

felhőkarcolók tövén

síró árva furulya

úzött szarvasok nyomán

virág-pentatónia

gyémánt hűség tiszta rend

fájó összhangzattana

óceán túlsó felén

halálig hívó haza

erdők mezők havasok

anyanyelv első szava

idegen ágy vánkosán

szemre-hulló éjszaka

CSOKONAI, LILLÁHOZ

Hiacinthok, tulipántok

raja buzdul kegyedért

gyönyörű Lilla, imádott,

Flóra húga, tünde kép!

S van-e köztük szerető szív,

aki mint én, hozzád oly hív,

van-e köztük, ki megért?

MESE A BOLONDRÓL

A bolondot arany királyi székbe
ültették. Először csak forgolódott
vigyorogva, és furcsállván a dolgot,
az egészet holmi tréfának vélte.

S hogy hódolattal görbültek eléje
fő-fő urak s dámák, érezte: boldog,
hisz könnyű ez: aláírt, kegyet osztott,
rájött lassan a hatalom ízére;

addig-addig, míg elhitte magáról,
hogy ő a bölcs, rettenthetetlen-bátor
uralkodó, kinek szemvillanása

világot, népeket ronthat-teremthet,
s nem sejtette a közeledő percet,
mikor fenéken billenti királya.

Jókai agora 1. (Budapest, 2000)